

DELTAGARE

Civilingenjör Anders Alkenius
Chefredaktör Staffan Ander
Generalkonsul Gunnar Andersson
Kyrkoherde em Gösta Appeltöft
Civilekonom Ivar Blomberg
Regissör Curt Borkman
Musiker Hans Burman
Fotograf Clas Göran Carlsson
Direktör Bengt Engvall
Jur kand Rolf E. Ericsson
Purser Göran Gaestadius
Friherre Claës Giertha
Civilingenjör Hans E. Golteus
F.d. Överläkare Lars Hambræus
Professor em Olle Höök
Flygkapten Åke Jansson
Director Mats Jonsson
Intendent Hans Ove Larsson
med gäst Claes Wallin
Direktör Richard Lilliehöök
med gäst Gustaf Lilliehöök

Purser Claes Lindberger
Bergingenjör Anders Lindeen
Civilekonom Per-Olof Myrén
Regionchef Åke Myrlöv
Ambassadör Jan Mårtenson
Professor em Bertil Nordenstam
F.d. Aukt Revisor Bertil E. Olsson
Civilingenjör Gunnar Petterson
Advokat Erik Reveman
F.d. Ambassadör Bengt Rösiö
Guldsmed Gerhard Sengel
Jur och Fil kand Björn Sohrne
Fil. dr. h. c Bo Sommarström
Direktör Bruno Stangdell
Civilingenjör Olle Sten
Direktör Curt Stjernlöf
Civilingenjör Peter Strömgren
Verkst. Dir. Bruno Trönnerberg
Bankdirektör Jarl P.J. Wennerholm
Jur kand Lars Wesslau
med gäst Per Wesslau

Travellers Club

Stiftad i Stockholm

den 13 februari 1911

VÄLKOMMEN TILL TRAVELLERS CLUBS MÖTE
MED FÖREDRAG AV

AMBASSADÖR JAN MÅRTENSON

OSTINDIEFARAREN

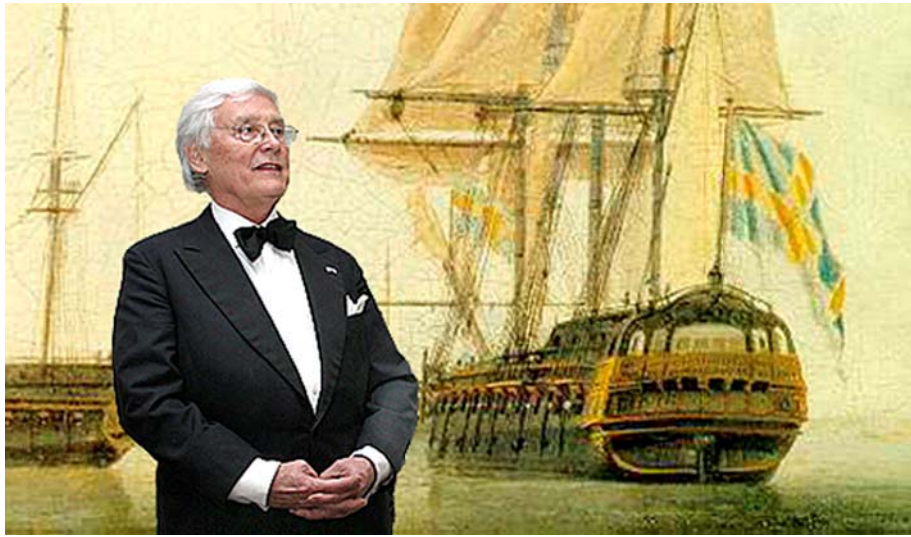
SÄLLSKAPET, ARSENALESGATAN 7.

TISDAGEN DEN 7 SEPTEMBER 2004

SAMLING 18:30, KLUBBMÖTE 19:00, MIDDAG 19:30 FÖLJT AV FÖREDRAG

FÖRRÄTT, VARMRÄTT, KAFFE SAMT GARDEROB 250 KR

KLÄDSEL: SMOKING ELLER MÖRK KOSTYM

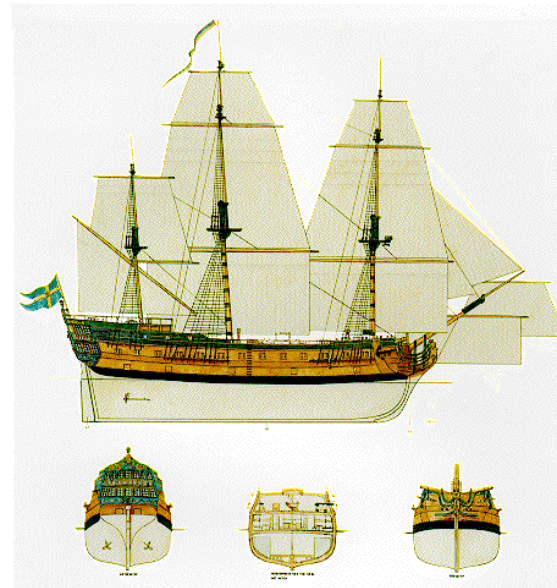

1731 grundades "Svenska Ostindiska Compagniet", Sveriges första stora handelsföretag. Kompaniet ägde 37 skepp där det första skeppet avseglade 1732 och det sista anlöpte Göteborgs hamn i mars 1806.

Sammanlagt utrustades 132 expeditioner under rörelsens 74 år. Men alla kom inte tillbaka. En expedition tog i snitt 1 ½ år och kunde råka ut för stormar, haverier, sjukdomar och sjörövare. Den främsta destinationsorten var Kanton i Kina, även till Indien gick några expeditioner. Från Göteborg

medfördes stora laster av stångjärn, handjärn, plankor och bräder, samt småvaror som yxor, spik, bössor, vetenskapliga instrument, orglar och gåspennor. Mycket av dessa varor importerades och såldes vidare, främst i Cadiz i Spanien där varorna byttes mot silver som var eftertraktat i Kina. I Kina byttes silvret mot porslin,

te, siden, ris, kryddor och arrak.

När ett fartyg kom hem och efter att lasten lossats började den ostindiska festen som varade i sju dagar. Försäljningen av varorna gav stora vinster till intressenterna, och några av kompaniets ledande gestalter som Niclas Sahlgren och William Chalmers delade med sig genom stora donationer till staden.

På 1830-talet lades verksamheten ner. Det berodde

dels på att England och Holland sänkte sina tullar, och dels på att amerikanerna började konkurrera om världshandeln och dumpade priserna med hälften. Det blev billigare att köpa varorna från England än att utrusta egna expeditioner.

Ostindiska Compagniet var ett av Sveriges lönsammaste företag som skapade stora förmögenheter för delägarna. Det är ett spännande, dramatiskt och färgstarkt kapitel i svensk historia.

Jan Mårtenson kommer att låta oss veta mer om detta när han berättar om sin senaste bok "Ostindiefararen."

